

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного лксм

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 1 грудня 1939 р.

Четвер, 2 квітня 1987 року

№ 40 (3859).

Ціна 2 коп.

Указ

ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Про призначення виборів до місцевих
Рад народних депутатів Української РСР
двадцятого скликання

Відповідно до статті 79 Конституції (Основного
Закону) Української РСР і статті 13 Закону Укра-
їнської РСР «Про вибори до місцевих Рад народ-
них депутатів Української РСР» Президія Верхов-
ної Ради Української РСР постановляє:

Призначити вибори до місцевих Рад народних
депутатів Української РСР двадцятого скликання
на неділю, 21 червня 1987 року.

Голова Президії Верховної Ради
Української РСР В. ШЕВЧЕНКО.

Секретар Президії Верховної Ради
Української РСР М. ХОМЕНКО.

м. Київ,
27 березня 1987 року.

Указ

ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Про призначення виборів народних суддів
районних (міських) народних судів
Української РСР

Відповідно до статті 150 Конституції (Основного
Закону) Української РСР і статті 15 Закону Укра-
їнської РСР «Про вибори районних (міських) на-
родних судів Української РСР» Президія Верхов-
ної Ради Української РСР постановляє:

Призначити вибори народних суддів районних
(міських) народних судів Української РСР на не-
ділю, 21 червня 1987 року.

Голова Президії Верховної Ради
Української РСР В. ШЕВЧЕНКО.

Секретар Президії Верховної Ради
Української РСР М. ХОМЕНКО.

м. Київ,
27 березня 1987 року.

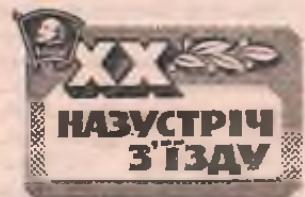
СЬОГОДНІ
В КОМЕРІ

★ У ДНІ ВЕСНЯНИХ
КАНИКУЛ ВІДБУВАСЯ ТРА-
ДИЦІЙНИЙ ЗЛІТ МОЛО-
ДИХ ВЧИТЕЛІВ ОБЛАСТІ
(2 СТОР.).

★ «НЕ БІЙТЕСЯ ВАЖ-
КИХ ШЛЯХІВ» — РАДИТЬ
ЮНИМ СПОРТСМЕНАМ
УСЛАВЛЕНИЙ РАДЯН-
СЬКИЙ ГІМНАСТ МИ-
ХАЙЛО ВОРОНІН. ЙОГО
«АВТОГРАФ» ДЛЯ ЧИТА-
ЧІВ «МК» — НА 3-Й СТОР.

★ БАГАТО ХТО ВІКЕ
БАЧИВ КІНОСТРІЧКУ
«ПОКАЯННЯ». РЕЦЕН-
ЗІЮ НА ЦЕЙ ФІЛЬМ ЧИ-
ТАЙТЕ НА 4-Й СТОР.

Не з неба зірки

відстоювати свою точку
зору. Ось, наприклад, сек-
ретар комсомольської ор-
ганізації шахти Сергій Бу-
зинник. Як лаву кріплять
стояками, так підтримує і
піднімає він конкретною
справою авторитет моло-
дих. Пам'ятаю, бувало,
хлопців на збори не скли-
чеш. Відмахувались: анову
розмови. Тепер самі запи-
тують, коли залишиться
після зміни, пропонують
порядок денний зборів,
вносять на обговорення
наболілі питання. А все
тому, що взявся ми за
справжню справу. Сергій
відстояв ідею про участь
молодих в управлінні ви-
робничством. Будівництві
свого молодіжного житло-
вого комплексу, відокре-
фе. Жити стало цікавіше.
Комітет комсомолу — це
тепер не абстрактне понят-
тя, не просто табличка на
дверях. Без його згоди
сьогодні не звільнять
хлопця з роботи, обираю-
чи нового бригадира діль-
ниці, з комітетом обов'яз-
ково порадяться. Кому да-
вати премії, квартири, пу-
тівки — рішення вирішу-
вали без нас. Тепер комі-
тет має свій фонд. Звичай-
но, добитися цього вдало-
ся не відразу.

Скільки разів доводи-
лось чути: «Не ваша це
справа». «А чия ж?» — по-
ставили ми резонне запи-
тання перед адміністра-
цією. А вже більшість пра-
цюючих на шахті — мо-
лодь. Навіть перейшовши
на розробку малопотуж-
них пластів, ми не змен-
шили темпів видобутку,
спільно збудували спор-
тивний майданчик, допо-
магали звільнити неспосо-
бом багатоквартирний бу-
динок, бази відпочинку.
Взагалі довіря до моло-
ді — річ не небезпечна, а
напакки, потрібна їй ко-
ристь.

Що гарантує бригаду?
Плани вивірено і обдума-
но: за рік дати до десяти
тисяч тонн вугілля понад
план. Розрахунок ґрун-
тується на вмінні володі-
ти сучасною технікою і на
ентузіазмі.

— Поїдеш на з'їзд — ми
обов'язково тобі дозво-
нимо, розповімо як йдуть
справи. — говорять Юрію
його товариші. — Хай усі
знають: гірники Донбасу
не підведуть.

С. САВЧЕНКО,
М. СТОЛЯРОВ,
мор. РАТАУ.

Донецька область.

НАШ СУЧАСНИК

Мрії збуваються

Серце комсомолки Лю-
бові Панченко назавжди
віддано щедрий хлібороб-
ський ниві. Це розумієш
після першого ж знайо-
мства з нею. Саме за вір-
ність селу і механізатор-
ській професії поважують
її односельці. За три ро-
ки в Ємилівці до ділянки
з далекої Івановської об-
ласті хлібороби так звик-
ли, що вже просто не
уявляють свого колективу
без неї. Довелось навіть
почути від механізаторів
думку, що, коли працюєш
поруч з Любою, то зовсім
по-іншому ставишся до
роботи. Адже соромно,
якщо оце біляве дівча
раптом зробить за тебе
краще і більше...

Наполегливості, неабия-
кої професійної майстер-
ності їй і справді не пози-
чати. Завдяки цьому вироб-
ничі показники Люби зав-
жди серед кращих. А крім
того, комсомолка має гли-
бокі технічні знання. За-
кінчувала середнє про-
фесійно-технічне учили-
ще. В дипломі у неї так і
записано: «Механізатор
широкого профілю». А це
значить, що може вона
працювати на гусеничних,
колісних і навіть на трак-
торі Т-150, на який потріб-
на спеціальна підготовка.
До речі, за свою коротку
трудова біографію вона
вже встигла на багатьох з
них випробувати себе.

Має Люба також посвід-
чення водія автомобіля,
мотоцикліста. Одним сло-
вом, із всякою роботою
справляється вона легко,
із задоволенням. Чи то
сіяба, чи культивация, чи
скиртування грубих кор-
міє — все в неї виходить
до ладу. Ось кілька циф-
рових підтверджень ска-
заного: трактором МТЗ-80
у минулому році при нор-
мі 1040 гектарів умовної
оранки вона виробила
1439 гектарів і зекономи-
ла при цьому 18 центне-
рів пального.

Заступник секретаря
партійної організації кол-

госпу імені Енгельса Л. Г.
Ніколюк так характеризує
комсомолку:

— У Люби органічно
вживаються такі риси ха-
рактеру як активність, ки-
пуча енергія і жіночність,
чутливість, доброта. Сво-
єю неспокійною вдачею
вона запалює на добрі

помітно закрадалась мрія:
а що як і собі обрати ось
такую серйозну чоловічу
професію?

Серед однолітків вона
була чи не всього першою.
У сьомому класі вже осід-
лала мотоцикл, а на брата
Володю дивилась з за-
здирством — він працював

спортсменкою першого
розряду. І в оцих нелег-
ких випробуваннях кувал-
ся її характер. Вперше
спробувала свої можли-
вості ділячина у рідному
колгоспі, де була членом
дівочої механізаторської
ланки. Виходило напояно.

Тепер без поля, без землі
вона й не мислила себе.

Три роки тому Люба при-
їхала погостювати до ро-
дичів у село Ємилівку.
Полубились їй це степове

село, його при-
вітні люди, тому
її залишилась тут
назавжди. Рік то-
му вийшла заміж
за працюючого
хлопця, колгосп-
ного водія Пет-
ра Панченка. Кол-
госп допоміг
комсомольсько-
му подружжю
придбати буди-
нок. І з'явилося
у молодієї госпо-
дині чимало но-
вих турбот. Як і
заведено в кож-
ній сільській
сім'ї, обзавелись
господарством —
мають двоє по-
рсят, двоє те-
лят. Дехто в се-
лі вже подеку-
вав, що тепер
Люба залишить
трактор і піде на
якусь легшу, «жі-
ночу» роботу. Не
пішла. Вона і за-
раз працює в
тракторній. Май-
же всю зиму під-
возила корми на
ферму, а зараз
підчепила до
трактора розки-
дувач добрива і
підживлює посіви
озимини та бага-
торічних трав.
Згодом знову по-
веде сіяльний
агрегат.

Є у молодих Панченків
заповітна мрія — працю-
вати в сімейному екіпажі.
Вже цієї весни вона має
здійснитися, бо Петро на-
вчається нині на курсах
механізаторів і незабаром
отримає посвідчення трак-
ториста.

С. ПІДДУБНИЙ.
Голованівський район.
Фото С. КУКУРУДЗИ.

справи тваришів із трак-
торної бригади.

Любов до техніки у неї
з дитячих літ. Пригадує,
що батько, сільський ко-
валь, коли повертався до-
дому прокопчений димом
і запахом кованого мета-
лу, здавався їй багатирем,
казковим володарем во-
гню. І вже тоді в душу не-

шофером. Через рік Лю-
ба подалась до училища,
де твердо вирішила опану-
вати всіма видами сіль-
ськогосподарських машин.

Одночасно записалася у
спортивно-технічний клуб.
Через деякий час мото-
циклістка Люба Баршні-
кова здивує всіх шаленою
їздою на змаганнях, стане

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ДОСВІД?

В останні дні весняних канікул у Кіровограді пройшли два традиційні зльоти: XVI обласний зліт молодих вчителів та профспілкового активу і XXV зліт трудових об'єднань школярів. Пропонуємо короткі нотатки з першого. Про зліт трудових об'єднань старшокласників читайте у найближчих номерах газети.

«Молодий учитель»

Прекрасне і горде слово — вчительство. У ньому не лише зухвалість юності, але й мудрість, з висоти якої він звертається до нового покоління — ці слова зі звернення ветеранів-педагогів до своїх молодих колег передавали дух зльоту.

Звичайно, не правомірно було б говорити, що такий захід передбачає лише обмін досвідом. Хоч це і головне. Важливо те, що молоді колеги можуть просто поспілкуватися. Адже всі вони, здебільшого випускники Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, тобто однокласники. Минув рік, два, вони вже педагоги. Їх прості відповіді на питання «А як у вас?» часто можуть дати більше, ніж виступи з трибуни. Але були і виступи, обмін досвідом в трибуни зльоту. Вони були підпорядковані і такому питанню: «Що я можу сказати на основі свого першого досвіду?». Темі були різними. А. Гончарова — учителька Маловисківської СШ № 3 — говорила про роль учителя у розвитку пізнавальної діяльності школярів. Р. Максименко зі Знаменської СШ № 3 — про роль учительської комсомольської організації у розвитку громадської активності учнів. «Активна життєва позиція молодого вчителя» — те-

ма виступу учительки Новоархангельської середньої школи Т. Колісниченко. Учитель школи-інтернату № 1 міста Світловодська А. Сіромаха говорив про раду молодих учителів як центр роботи по поліпшенню умов праці, побуту і відпочинку молодих спеціалістів. Тож виступи були різноманітними, але усі, як один, вони згадували про досвід старших. З цього слід робити висновок, що головним у перші роки роботи молодих педагогів є засвоєння, аналіз і використання досвіду колег, які мають за плечима немало років. Ніхто не брався ставити під сумнів, що це має бути лише так, а не інакше.

Д. Г. Любченко, учителька англійської мови Богданівської СШ № 2 Знаменського району приїхала на зліт як наставник.

— Нічого дивного, що молоді такого значення надають досвіду, — говорить вона. — Гірше, що почасти про нього лише говорять. Вчителю належить вчитися протягом усього життя, і не лише в колег, але й у своїх учнів. Така вже професія.

Перефразувалиши відомий вислів, можна сказати стосовно педагогіки, що тут ніщо не коштує так дешево і не ціниться так дорого як досвід.

Наш кор.

Недавно в Малій Висці пройшов цікавий конкурс на визначення кращого кулінара. Незвичайний він тим, що в ньому взяли участь не тільки кулінари району, а й обласного центру. Конкурс став красномовною агітацією і уроком профорієнтації для учнів шкіл районного центру та деяких сіл.

Друге місце в конкурсі зайняла молода кухарка Маловисківського комбінату громадського харчування Софія КАПЛУНОВА, торішня випускниця Кіровоградського кулінарного училища.

Фото В. ФЕДОРОВА.

У МОСКВІ, на ВДНГ відкрилася Центральна виставка-ярмарок науково-технічної творчості молоді, присвячена XX з'їзду Ленінського комсомолу.

На запитання кореспондента відповідає голова оргкомітету виставки, секретар ЦК ВЛКСМ І. Орджонікідзе.

— Нинішній молодіжний огляд, винахідницький симпозіум має особливе значення, а його учасники, маючи, відчувають подвійну відповідальність. Адже ці стенди — показники готовності нашої молоді до виконання тих завдань, які стоять нині перед економікою країни, зят про зроблене наступному XX з'їзду комсомолу. Справді, новатори з цими завданнями?

— Молоді винахідники ніколи не зраджували нашим сподіванням. Судить самі, адже сьогодні в народному господарстві країни кожен третій молодий трудівник бере участь у впровадженні нової техніки і технологій, кожен другий студент пробує свої сили у самостійному науковому пошуку, половина учнів технікумів і профтехучилищ займається в гуртках і клубах НТТМ. Близько мільярда карбованців дають щороку ідеї винахідників — такий економічний ефект від впровадження їх розробок. І, нарешті, статистика твердить, що кожний четвертий винахід і раціоналізація впроваджується молодими вченими.

Не підвели вони і цього разу. На виставці є що показати. В її експозиції понад 5 тисяч розробок винахідників сімдесяти трьох міністерств і відомств країни. Двадцять тематичних розділів, в яких беруть участь школярі, учні ПТУ, студенти, молоді вчені і спеціалісти, практично всіх галузей народного господарства. Побачити тут можна й електроніку, і транспорт, і товари народного споживання. Це ще раз підтверджує, що рух науково-технічної творчості молоді не обмежений рамками і рівнем станцій і клубів юних техніків. Молодь може брати участь у вирішенні завдань науково-технічного прискорення.

Інша справа, що ці винахідники не завжди могли з максимальною віддачею використати свої можливості. І цей урок, очевидно, одні із найсерйозніших на нинішній виставці.

— На жаль, частенько молодіжні технічні виставки можна було назвати ще й парадом винаходів, які виконані в одному-єдиному екземплярі, а деякі експонати пізнали по попередніх експозиціях. Через це інтерес до огляду втрачає не тільки відвідувач, але й сам винахідник. Чи посміється для організаторів піднести престиж руху НТТМ?

— Ми це й намагалися робити на нинішній виставці-ярмарку. Ось чому вона почалася для нас ще задовго до того, як в павільйоні з'явився перший експонат.

Змінили підхід до збирання експозиції. Як це

робилося раніше? Усю підготовчу частину брали на відкуп міністерства, які й представляли нам молодіжні розробки. І цей досвід показав, що така робота не завжди велась добросовісно. На виставки досягнень потрапляли експонати, як-то кажуть, із запахом нафталину, які винесли із запасників, що були на м'яулах виставках. А значить питання про якість світової новизни винаходів у анкористанні їх в народному господарстві саме по собі знімається з порядку денного. Так-от, ми в першу чергу

робилися раніше? Усю підготовчу частину брали на відкуп міністерства, які й представляли нам молодіжні розробки. І цей досвід показав, що така робота не завжди велась добросовісно. На виставки досягнень потрапляли експонати, як-то кажуть, із запахом нафталину, які винесли із запасників, що були на м'яулах виставках. А значить питання про якість світової новизни винаходів у анкористанні їх в народному господарстві саме по собі знімається з порядку денного. Так-от, ми в першу чергу

мим винахідникам. Адже його внесок помічено, він потрібний, а плід творчих зусиль — не просто виріб, а винахід державної ваги. Та й в очах свого керівника молодий новатор де-що «підіріс» — експонат на всесоюзну виставку потрапив.

— Але чому раніше при підборі експонатів забували про їх якість і актуальність? Можливо, тому, що не треба було так думати про їхнє швидке використання? Адже у виставках такого завдання не було...

— Але є тепер. Адже разом з відбором експонатів ми одночасно провели і

АЛГОРИТМИ ВИНАХОДІВ

вирішили позбавити виставку нафталинового запаху. Організували змагання при підборі експонатів, оголосивши всесоюзний творчий конкурс

місцеві, по областях, виставки. Причому, у суворому визначенні час — в період звітно-виборчих конференцій. Чому? Збираються зацікавлені люди, госпо-

ЦИФРИ І ФАКТИ

Руху НТТМ виповнюється 20 років. Центральна виставка науково-технічної творчості молоді присвячена XX з'їзду ВЛКСМ. На двох поверхах павільйону, на площі 16 тисяч квадратних метрів представлено понад 5000 експонатів. Їх авторами є майже 20 тисяч чоловік.

Вперше Центральна виставка носить номерційний характер, в її рамках відбудуться технічні аукціони молодіжних розробок, які буде транслювати телебачення.

У Всесоюзному огляді НТТМ беруть участь 21 мільйон юнаків і дівчат, із них 8 мільйонів чоловіків мають вищу і середню спеціальну освіту.

Молодь складає половину всієї науково-технічної інтелігенції. В XI п'ятиріччі 536 дослідників в галузі науки і техніки удостоєні премії Ленінського комсомолу, нагороджені 45 медалями Академії наук СРСР.

Протягом огляду науково-технічної творчості молоді лише у 1986 році прийнято 1,2 мільйона раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 1 мільярд карбованців.

серед молодих новаторів заводів, радгоспів, інститутів. І це не тільки підвищило якість експозиції, але й, що не менш важливо, змінило підхід самих винахідників до можливості участі у виставці. Адже брати участь може кожен, аби лиш твоя робота була якісною. І мала б практичне значення. Ми розбудили це бажання впровадити свої сили.

Коли підбили підсумки конкурсу, виявилось, що вісімдесят вісім процентів експонатів мають світову новизну і підтверджені авторськими свідоцтвами на винахід. Багато з них вже знайшли застосування у цехах підприємств. І це одні з найдорожчих наслідків нинішньої виставки, хоч вона лише починається. Ми вилучили «лотерею», випадковість при підборі експонатів, як нам здається, допомогли відчувати себе певніше са-

дарські і партійні працівники — потенційні «покупці» — і вони повз цікаві і корисні роботи просто так не пройшли. Ось і прискорення впровадження — для початку на місцях. Звичайно, ці підсумки на виставці не представили.

— Нинішній огляд і називається якось не зовсім звичайно: виставка-ярмарок. Який зміст вкладено у цю нову форму?

— Знаєте, чому при відборі експонатів ми вимагали, щоб вони всі були діючими? Щоб відвідувачі могли не лише втамувати свою допитливість, але й у ділі подивитися на роботу винаходу. І якщо це буде, скажімо, директор заводу або радгоспу, то потенційний «покупець» може на місці зрозуміти, чи потрібний йому такий прилад або верстат, а значить, зразу налагодити ділові стосунки з автором. Ось чому НТТМ-87 —

ще і ярмарок. Ми намагалися надати виставці комерційний, діловий характер, приладити до діла максимум експонатів. Щоб коли павільйон стане пустим, ми знали — стільки-то винаходів відправились на роботу на заводи і поля. І ми збираємося контролювати впровадження цих розробок.

На виставці планується також провести технічні «аукціони» найцікавіших розробок, куди будуть запрошені зацікавлені особи. Щоб організувати їхнє публічне обговорення зі спеціалістами і, як наслідок, аукціону, — знайти хорошему винаходу хорошого хазяїна. Дізнатися, що потрібно міністерствам, і врахувати їхні побажання на наступних виставках.

— На виставці будуть і гості — представники однієї країни: Болгарії, НДР, Угорщини, Польщі, Монголії, Куби, КНДР, Чехословаччини, Лаосу, В'єтнаму, Румунії. Чи зможуть вони брати участь у названих вами заходах виставки?

— Звичайно. Тому я назвав би їх не просто гостями, а зацікавленими учасниками. По-перше, ця виставка, що проходить у рамках програми «Співдружність», відкриває цикл виставок з міжнародною участю, які за рішенням братніх партій країн — учасників РЕВ будуть проводитися щороку у соціалістичних країнах.

По-друге, ділові і комерційні завдання, які носить виставка, у цій же мірі поширюються й на іноземних учасників огляду. Можливе також створення міжнародних комсомольсько-молодіжних колективів для виконання актуальних наукових програм. Все це буде обговорюватися.

— А тепер, можливо, проведемо невелику екскурсію по павільйону?

— Тільки прошу не даватися, якщо зустрінете на виставці демонстрацію молодіжних мод, сеанс аеробіки або виступ дискотки. Адже у цих справах потрібна така ж фантазія і винахідливість, що і при створенні мінітрактора. А значить, нічого незвичного у цьому нема.

Ось живопис, графіка, музика, і автор цих творів — ЕОМ. Комп'ютерний клуб до послуг відвідувачів. Можна і програмування підучитися.

А ці автомобілі, надлегкі літальні апарати, мінітрактори виконані самодіяльними конструкторами. Незгірш промислових. І в цьому ще одне наше завдання — показати на виставці спеціалістам можливість «саморобників». Та що розказувати — краще один раз побачити!

Бесіду вів С. КОЗИРЕВ, (Прес-бюлетень Центральної виставки-ярмарку НТТМ-87).

Після МК
Виступи

«ГАРЯЧА ВОДА
ПІД ВІДКРИТИМ
НЕБОМ»

У кореспонденції під таким заголовком («МК» за 14 березня ц. р.) писало-

ся про незадовільні побутові умови на вуглерозрізі «Костянтинівський». Керуючий трестом «Олександрівськбуд» В. Ф. Гук відповів на виступ газети:

«Факти відповідають дійсності. За самоусунення від розв'язання проблем праці і побуту на заступника начальника РСУ-4 т. Стоянової накладемо партійне стягнення. Начальник дільниці № 5 т. Ковальчук попереджений. Партійне бюро тресту зобов'язало начальників РСУ-4 т. Климовича та

РСУ-2 т. Дорофеева в місячний строк забезпечити нормальні побутові умови на дільницях механізації і розкрити».

Нині робітників доставляють з промислових підприємств до місця роботи на кар'єр спеціальними автобусами.

Головному механіку тресту доручено забезпечити дільницю механізації запчастинами і здійснювати контроль за своєчасним проведенням ремонту механізмів.

Для вирішення побутових питань трест замовив

у Мінвуглепром УРСР 26 пересуваних вагонів-побутових, два вагони автобуси-всюдиходи, машини «швидкої допомоги». Розроблений і здійснюється проект адміністративно-побутового містечка в районі тимчасової котельні з централізованим опаленням і водопостачанням. З уведенням в експлуатацію адміністративно-побутового комплексу розрізу у листопаді ц. р. працівники розкриття дільниці будуть забезпечені станіонарними побутовими приміщеннями».

Представників експериментального цеху Кіровоградської фабрики індошляпу й ремонту одягу (старший конструктор модельєр М. М. Крищенко) часто запрошують на підприємства, в організації, в навчальні заклади для демонстрації нових фасонів одягу. Ці знімки, наприклад, зроблені під час «виступів» манекенників і манекенщиць у Кіровоградському педінституті.

— Крім показу моделей, ми інформуємо аудиторію про перспективи моди, — говорить М. М. Крищенко, — а також повідомляємо, де в місті можна замовити обшивки. Такі, як на цих фото, пошиють в ательє № 5 і в будинку побуту «Ігула» обласного центру. Тут же поставлять на виробництво металеву фурнітуру (кнопки, бляшки), виготовлять модний пояс.

Фото В. ГРИБА.

ЧИ БУДЕ КІНЕЦЬ «П'ЯНОМУ ВУГЛУ?»

Даа перехрестя — вулиць Леніна й Декабристів та Декабристів і Шевченка у Кіровограді здавна називають «п'яним вуглом». Ще не так давно в магазині № 88 можна було купити пляшку горілки чи вина, а в кафе напроти — розпити її. У розміщеному поблизу пивбарі можна було випити ще й пива.

Та часи міняються. Не стало спиртного у вісімдесят восьмому, а в кафе напроти подають морозиво та каву. Для впливох залишилися тільки пивбар. Однак міськвиконком узявся за це, щоб для забезпечення населення змішаним, мабуть, малувато, і у підвалі будинку на розі вулиць Шевченка та Карла Маркса появляється новий «п'яний вугол». Там, де колись за-

Репліка

правляли сифони безневинною газованою водою, відкрито спеціалістичний магазин № 56... Відкрито досить оперативно, і, гадаю, без особливих дебатів навколо цього питання.

А ось дебатів довкола відкриття будинку творчих спілок не вистачає. Чув, що має він бути на вулиці Декабристів. Поряд бібліотека імені Бойченка, а напроти пивбар, де товариство випиває, де товариство випиває. Обласна організація книголюбів шукає приміщення для літературного кафе. А чого б у підвалі, де зараз пивбар, після спеціального ремонту не відкрити таке кафе? І був би на вулиці Декабристів своєрідний культурний комплекс, а не ганебний «п'яний вугол».

С. КОЛЕСНИКОВ,
член правління міської організації «Добровільного товариства любителів книги».
м. Кіровоград.

Ч АСТО-ГУСТО запитує сам себе: «Аким би ти був, якби не почав займатися спортом? Адже саме він приніс тобі визнання, вивів у люди». Запитує і не знаходить відповіді. Мабуть, це на роду у кожної людини написано, що саме готує їй життя.

Раніш ми жили поруч зі стадіоном «Динамо», батька не стало, коли я був ще малим, і матері було нелегко. Проте до школи ходив охоче. Навчання давалося легко, та ще з більшим задоволенням після уроків біг на «Динамо», де годинами гаяв м'яча. Гімнестів я не дуже любив — адже у цьому виді спорту не було азарту, самої гри. Щоправда, мускулатура в них була відмінна...

— Мабуть, це й переважило над футболом?

— Було тринадцять років, коли я зробив першу спробу записатися до секції гімнастики. Тренер поглянув на мою кволю, постав і відмовив. Я не дуже засмутився, проте продовжував навідуватися у гімнастичний зал.

Саме у той час в одному з кіножурналів я побачив гімнаста Бориса Шахліна... Спробував знову записатися до секції. На цей раз прийняли.

— Вам довелося виступати на численних міжнародних змаганнях найвищого рангу. Як з них найбільше запам'яталося?

— Чемпіонат світу 1966 року у Дортмунді. То був драматичний турнір, події якого пролетіли з калейдоскопічною швидкістю. Уявіть собі! Я виборюю звання абсолютного чемпіона — радість. Але команда в черговий раз поступається японцям — сум. Воронін та Діомідов здобувають золоті нагороди в окремих видах багатоборства — знову радість. Ветерани Шахлін і Титов прощаються з помостом — журба. Образлива

поразка нашої жіночої збірної — розпач. Втрата жіночої гімнастичної корони — катастрофа. Срібна медаль Кучинської в багатоборстві — сплеск надії. Ще три золоті нагороди Кучинської в окремих видах — радість.

Стільки радощів та невдач не приносила до того жоден інший турнір.

— Саме тоді в Дортмунді ви стали наймолодшим на ті часи чемпіоном світу...

— Так, але з усіх вищих нагород для мене найбільш доброю була золота медаль за вправи на кільцях. Адже то був найважчий снаряд. Я працював не тільки задля оцінки суддів. Навіть забув, що мені необхідно здобути обов'язково відмінний бал. Я працював на кільцях для душі й від душі, зробивши все, на що був тоді здатним.

Михайло ВОРОНІН:

«НЕ БІЙТЕСЯ ВАЖКИХ ШЛЯХІВ!»

ДВОРАЗОВИЙ олімпійський чемпіон, дворазовий чемпіон світу, шестиразовий переможець першостей Європи, сімнадцятиразовий чемпіон Радянського Союзу, заслужений майстер спорту. Володар усіх цих почесних титулів Михайло Воронін сидить поруч зі мною в залі дитячо-юнацької спортивної школи кіровоградського облспорткомітету. Відомий в минулому гімнаст, який з честю захищав спортивну славу своєї Батьківщини у найвідповідальніших змаганнях, і нині не пориває з улюбленим видом спорту. Михайло Якович Воронін — старший тренер зі спортивної гімнастики Центральної ради популярного товариства «Динамо».

— А через два роки була прикра помилка на Олімпіаді в Мехіко...

— З тієї Олімпіади я привіз сім нагород: дві золоті, чотири срібні та одну бронзову. Але вважаю її невдалою, адже в особистій першості став другим після японця Савао Като.

Останнім снарядом був для мене кін, для японця — вільні вправи. Пам'ятаю все... Коло, що коло, розворот на сто вісімдесят градусів, перемах однієї ноги, потім скрещення. І ось, коли моя нога знаходилася над конем, я зробив перехват руки. Саме цієї миті мій палець зачепив штани, через що вийшла секундна затримка. Вона коштувала мені втрати трьох десятків балів.

Мені залишалося тільки чекати виступу Като. Той все зробив відмінно, але також не уникнув помилки. Я поставив би йому тоді 9,7. Можливо, це не об'єктивно? Тоді 9,8. Більше — нізащо! Та коли табло висвітлювало 9,9, я не повірив своїм очам. Савао Като обійшов мене всього на п'ять сотих...

Автограф для читачів «МК»

— Після Мехіко вас було відзначено знаком ЦК ВЛКСМ «Спортивна доблесть». Вас також обирали делегатом двох з'їздів комсомолу.

— У 1970 році мене обирали делегатом XVI з'їзду комсомолу. Дні з'їзду спі-

досвідчені тренери, в першу чергу Едуард Нечай та Євгенія Яшук. Із задоволенням слідкую за першими перемогами кіровоградської динаміки Олеси Дудник.

Отже, Кіровоград не випадково став господарем всесоюзних змагань серед динамістів СДЮСШОР.

пали з першістю країни, і я повинен був у перерві між змаганнями їздити з Мінська до Москви. То були чудові дні мого життя. Я відчував піднесення через

Майже всі найкращі молоді гімнасти нашого товариства приїхали до вашого міста. Тому такий представницький турнір не могли обминути увагою спеціалісти спортивної гімнастики. Наприклад, разом зі мною приїхали подивитися на перспективну молодь за-служені майстри спорту Людмила Турищева та Сергій Діомідов. Вважаю, що у багатьох спортсменів шлях до олімпійського золота вже почався саме на кіровоградських змаганнях.

— А яким буде ваше побажання юним в досягненні великих перемог?

— Хочеться сказати їм одне — хай не бояться важ-

Михайло Якович Воронін
востаннє своїх олімпійських
чемпіонів.

С невичисленими коментарями

М. Воронін

М. Воронін

те, що знаходився в першому арсеналі радянської молоді, відчував себе причетним до тих великих справ, які визначили посланці Ленінського комсомолу.

— Як ваша думка про турнір в Кіровограді?

— Вірю в те, що ваше місто вже в недалекому майбутньому стане одним з центрів спортивної гімнастики нашої країни. Адже для цього тут створено відмінні умови, а з юними спортсменами працюють

ких шляхів. А для цього вже з самого раннього дитинства необхідно привчати себе до думки, що не доведеться крокувати в спорті торованою стежкою. Без цього, а також доброго честолюбства в спорті робити немає чого. Спорт — це гра, спорт — це ще копійка праці. Але ті, хто не вміє з цієї праці зробити гру, залишається поза спортом. Не бійтеся важких шляхів, юні гімнасти!

Розмову вів С. БОНДАРЕНКО.

КВІТЕНЬ СПОРТИВНИЙ

Календар змагань, в яких беруть участь спортсмени області

- 1—4 — першість УРСР зі стрелкової стрільби (Львів);
- 1—9 — чемпіонат області з російських шахоів серед чоловіків (Кіровоград);
- 3—5 — чемпіонат області з волейболу (Олександрія);
- 3—12 — чемпіонат УРСР з міжнародних шахоів (Харків);
- 4—5 — першість області з класичної боротьби серед юніорів (Кіровоград);
- 8—15 — першість республіки з фехтування серед юніорів (Миколаїв);
- 10—12 — першість області з водоспорту, присвячена Дню космонавтики (Кіровоград);
- 10—18 — першість Радянського Союзу зі спортивної гімнастики серед СДЮСШОР (Кіровоград);
- 11—12 — відкрита першість обласної ради товариства «Динамо» з боротьби даюдо серед спортсменів 1971—1973 років народження (Кіровоград);
- 12 — старт розіграшу Кубка області з футболу;
- 14—17 — першість УРСР з велоспорту, трек (Сімферополь);
- 18—19 — першість області «Стрибки

- м'яч» з гандболу (Кіровоград);
- 18—19 — першість області з кульової стрільби;
- 17—18 — спартакіада міст області з баскетболу;
- 18—19 — першість області з боротьби даюдо серед жінок (Кіровоград);
- 18—19 — обласна спартакіада з легкої атлетики серед учбових закладів (Кіровоград);
- 20—28 — чемпіонат УРСР з російських шахоів серед чоловіків (Вільня);
- 22—28 — розіграш Кубка Великого Дніпра з греблі на байдарках та каное (Дніпропетровськ);
- 23—27 — чемпіонат УРСР зі стрелкової стрільби (Львів);
- 23—30 — першість УРСР з хокею на траві серед дівчат (Бердичів);
- 24—28 — чемпіонат області з ручного м'яча (Знам'янка);
- 24—27 — першість УРСР з легкоатлетичного багатоборства (Ялта);
- 25—28 — першість області з художньої гімнастики (Кіровоград);
- 25—28 — чемпіонат області з гирьового спорту (Новоукраїнка);
- 25—28 — першість області зі спортивного орієнтування (Соснівка);
- 25—28 — другий тур республіканських юнацьких легкоатлетичних змагань (Кіровоград).

ФУТБОЛ

СКА (Київ) —

«Зірка» — 2:0

У двох стартових матчах київський СКА здобув три очка з чотирьох, після домашніх матчів із севастопольськими та керчанинами. Тому становить суперників у турнірній таблиці було не однаковим: кіровоградці займали шостий щабель, а київські — лише двадцять другий.

Все це й обумовило характер звітної гри. Армії, яким відступати вже не було куди, з перших хвилин повели осаді ворогів. Дівчата вдалися гострі продовження атак, які завершилися успіхом. Отже, 2:0 — на користь СКА. Наступну гру «Зірка» проведе в Чернівцях з місцевою «Десною».

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

КОСЬ в інтерв'ю режисера-постановника і один з авторів сценарію фільму «Покаяння» Тенгіз Абуладзе сказав: те, що відбувається в фільмі, було несправді.

— Було? — запитає глядач. — Але коли? Де? Хай фільм-притча не вводить глядача в оману. Лицарі в латах поряд із сучасними автомобілями потрібні для того, щоб показати: те, що глядач бачить на екрані, було.

Ніщо забути не підлягає.

у сі часи прикривалися схожими словами...

І дивиться Варлам Аравідзе з портретів, і люди моляться на нього. А він усе бачить, усе помічає. Чи ж не господь бог Варлам? Виявляється, ні — людина, як і всі. Але людина, наділена владою.

«Бійтеся мене!» — застерігає Варлам.

Та хіба для того, хто боїться, обов'язково поважати того, кого треба боятися?

Зовсім ні.

І художник Сандро Барателі, дочка Сандро, викопує його з могили і ставить перед домом — у місті переполох.

Покійного Варлама забирають стражі порядку, і голос, що каже: «Ну й часи пішли — самого Варлама арештували», — тільки підкреслює абсурдність влади Варлама.

Не допомагає навіть клітка над могилою — Кетеван знову викопує Варлама. На суді вона говорить: «Поки я жива — Варламу не лежати в землі. На тричі, а триста разів я його викопую...».

Що хотіли сказати автори?

Поки Варлама захищають, він живий. Кетеван це усвідомлює.

У Расула Гамзатова є рядки: «Якщо вистрелити у минуле з пістолета, майбутнє відповість тобі з гарматини».

І майбутнє стріляє. Силом Варлама Авелем куплені всі і вся. Кетеван запроторена в психіатричну лікарню. І здавалося б, ніщо не зможе вибити Авеля з сидла. Він не бачить чи не хоче бачити, що його син Торніке, осмислюючи те, що відбувається, доходить своїх висновків.

Із розмови батька з сином. Авель: «Для посадової особи суспільні інтереси вище приватних міркувань». Торніке: «Людина народжується людиною, а тоді вже стає громадянським діячем».

Ось вона — відповідь

філософа. Адже Торніке тільки вчора, захищаючи мертвого діда, стріляв у Кетеван. Це переродження, ломка генетичного стереотипу Аравідзе свідчить про велику силу правди для тих, хто її хоче зрозуміти.

У фільмі немає прохідних місць. Кожен епізод несе смислове навантаження. Безсумнівно удача — ролі Варлама та Авеля у виконанні Автанділа Махарадзе. Добре грають Е. Гіоргобіані (Сандро Барателі), З. Боцадзе (Кетеван Барателі).

«Ми не повинні довіряти людині, — каже Варлам. — Із трьох чоловік чотири — вороги».

«А якби йому сказали знищити весь світ?» — запитує Торніке Авеля про свого діда. Немає відповіді... Авель прокидає батька за всі його злочинства і викидає його з могили на розтерзання ворогам.

Фільм насичений символами, смисл яких після першого перегляду, можливо, й не збагнеш. Але один символ зрозумієш відразу.

У фіналі бабуся (остання роль знаменитої Веріко Анджапарідзе) іде вулицею Варлама. «Ця вулиця веде до храму?» — запитує вона. «Ні», — відповідає Кетеван. «Так навіщо потрібна вулиця, яка не веде до храму?» — дивується старенька.

Справді — навіщо? Для чого назвали вулицю іменем Варлама?

Для того, щоб пам'ятати. Для того, щоб знати: вулиці, які не ведуть до щастя, зайві на цій землі.

В. СОРОКІН.

Забуттю не підлягає

Той кошмар, що ми бачимо в фільмі, мені здається, не може залишити байдужим нікого.

Чому за вчинки однієї людини повинні відповідати інші? Чому кара за скоєне настає лише після смерті? Хто ж цей чоловік, у присутності якого кожен відчував себе у чомусь винним?

Це було.

І були люди такі як Варлам Аравідзе.

І були колоди на залізничній станції з іменами «завідні», і черги до віконця з передачами, і байдужий голос «висланий без права листування...».

«Тоді час такий був. Вирішувалося питання — бути чи не бути. Що значить життя кількох людей, коли вирішувалося щастя мільйонів. Лихі наміри

рателі демонстративно закриває вікно, щоб не слухати пустослів'я Варлама при його «сходженні на престол». І каже про нього — «комедіант». І йде проти Варлама, захищаючи Храм, і гине.

«Дуже важко знайти чорну кішку в темній кімнаті, — каже Варлам, — але ми знайдемо ворога навіть там, де його немає». Варлам Аравідзе зовсім не страждає манією переслідування. Він — цинік, і в цинізмі своєму схожий на божевільного.

І навіть у домовині кризь скельця пенсне він ніби спостерігає за тими, хто прийшов на його похорон. І присутні славлять його. «Великий син вітчизни», «невтомний трудівник», «умів перетворити ворога в друга, а друга у ворога»... І мертвого його бояться.

Другий тур

На запитання першого туру вікторини для знавців Правил дорожнього руху («МК» за 5 березня), що й проводить обласна державна інспекція, обласна рада добровільного товариства автомобілістів УРСР і редакція газети «Молодий комунар», одержано чимало відповідей. Раніше від інших їх прислали учні 8 класу Цибулівської середньої школи знам'янського району Олександр Черемис, школяр Рондхлівської середньої школи Леся Ричка та Наталя Бердник. Юрко Уліта з Голованівська, О. Іванів з Морозів з Кіровограда, С. Голоско з Вільшанського району та інші.

Юні учасники вікторини! Не забувайте, що крім правильності відповідей при підбитті підсумків враховуватиметься й оперативність їх надходження. Відповіді оцінюватимуться за п'ятибальною системою. Перші результати вікторини будуть опубліковані при підбитті підсумків другого, наступного туру.

Правильні відповіді на запитання першого туру такі:

1. Перші правила дорожнього руху в нашій країні було викладено у декреті Ради Народних Комісарів «Про авторуху дітей та її околишніх». Декрет цей 10 черв-

Вікторина: «Чи знаєш ти правила дорожнього руху?»

ня 1920 року підписав В. І. Ленін.

2. Тротуар — французьке слово, що означає «доріжка для пішоходів». Дорога — будь який використовуваний для руху шлях, вулиця, провулок тощо, по всій ширині (включаючи тротуари, обочини і роздільні смуги).

3. Світлофор з'явився раніше від автомобіля. Перший світлофор було встановлено в центрі Лондона ще 1868 року, в епоху диліжансів. Він складався з двох газових трубок — червоної й зеленої — і працював більше ввечері. Однак доля його склалася невдало. Газові трубки вибухнули, викликавши пожежу. Після цієї пригоди майже пістоліття ніхто не наважувався повторити експеримент.

У нашій країні перший світлофор з'явився в Москві на розі Петровки і Кузнецкого мосту 1924 року. Він був уже трисекційним — із червоним, жовтим і зеленим вічками.

Перші електрифіковані світлофори з'явилися в нашій країні 1930 року на вулицях Москви й Ленінграда.

4. При перевезенні груп дітей та їх околишніх засоби спереду і ззаду по-

винні бути встановлені квадратні розпізнавальні знаки жовтого кольору з каймою червоного кольору і з чорним зображенням символу дорожнього знака 1.21 «Діти».

ПРОПОНУЄМО ЗАПИТАННЯ ДРУГОГО ТУРУ

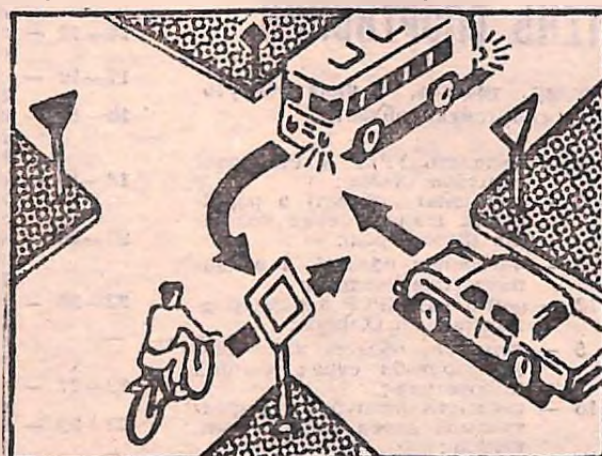
1. Що слід розуміти під терміном «населений пункт»?

2. Ви вийшли з автобуса і поспішаєте до кінотеатру, який знаходиться на протилежному боці ву-

лиці. Як дістатися до нього найбезпечніше, не порушуючи Правил дорожнього руху?

3. Що таке гальмівний шлях автомобіля? Від чого він залежить? Яким приблизно буде гальмівний шлях вантажної автомашини, якщо в момент початку гальмування вона рухається зі швидкістю 30 кілометрів на годину?

4. В якій послідовності транспортні засоби проїдуть перехрестя? (див. малюнок).

Друзі! Нагадуємо, що переможців вікторини буде нагороджено грамотами, подарунками та сувенірами. Якщо хто із вас з тих чи інших причин не зміг взяти участь у першому турі нашої вікторини, не засмучуйтеся. Ще не пізно включитися в змагання з другого туру.

Чекаємо ваших листів. Відповіді надсилайте до 10 квітня за поштовим штемпелем.

Нові відгадки

(Старі загадки поміщені у минулому номері «МК»).

1. Не сніговий замет, а звалище крейд на будмай-данчику, просто неба.

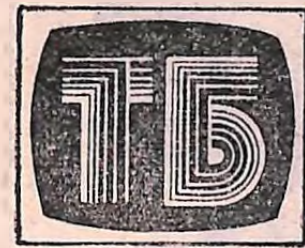
2. Не ялинка, а ніс чар-колюба.

3. Не їжак, а лікар-год-котерапевт.

4. Не сонце, а розрекла-мований кеєський фільм.

5. Не голки, а бюрокра-ти.

Загадав по-старому, а відгадав по-новому. Михайло СТОЛІН.

ЧЕТВЕР

2 КВІТНЯ

ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Музфільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Телефільм «Сімнадцять миттєвостей весни». 10 і 11 серії. 10.20 — Казки Г. К. Андерсена. 11.05 — Новини. 11.30 — «Уроки історії». Тележурнал. 16.55 — Новини. 17.00 — «Вечір у Дому Волконських». 17.35 — Наука і життя. 18.05 — Музфільм. 18.20 — Папу-ри XX з'їзду ВЛКСМ. «По-шуканий характер». Про-від комсомолу Кіровоград-у. 19.05 — Сьогодні у світі. 19.15 — Концерт майстрів мистецтва і творчої молоді Туркменії в Центральному концертному залі. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Сімнадцять миттєвостей весни». 11 серія. 22.45 — Сьогодні у світі. 23.00 — «Це ви можете».

УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Майстри гумору. 11.40 — Шкільний екран. 8 клас. Українська література. 12.10 — «Державне приймачне продукції курс — якість». 12.30 — Новини. 12.40 — Музичні зустрічі. 12.55 — «Покликання». Тележурнал про вчителів Кіровоград-ської середньої школи № 18 В. Едігел. (Кіровоград в Республіканське теле-бачення). 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Республіканська фізико-математична школа. 17.30 — Співає народний артист СРСР М. Магомаєв. 17.45 — «Закон і ми». (Кі-ровоград). 18.15 — Інформа-ційний випуск. (Кірово-град). 18.30 — Фільм-кон-церт «Буковинські картин-ки». 19.00 — Актуальна ка-мера. 19.35 — «Залежить від нас». Визначення Верховного суду УРСР на заповільному автозаводі «Комунар». 20.35 — Вечірня гімнастика. Урок 3. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Молодіжна студія «Гарт». 23.10 — Акту-альна камера Вечірній випуск

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35, 9.35 — О. Фадеев. «Мо-лода гвардія». 7 кл. 9.05, 13.45 — Іспанська мова. 10.05 — Науково-популяр-ний фільм. 10.35, 11.50 — Зоологія. 7 кл. 11.05 — Ф. Ку-пер. Сторінки життя і твор-чості. 12.15 — «Слово Ан-дронікова». «Таблиця зна-хидка». 13.25 — Грає Ю. Си-дорен (баян). 14.15 — Но-вини. 14.20 — Творчість Ю. Олеші. 18.00 — Новини. 18.15 — Музичний досвід. 18.45 — Документальний телефільм. 19.15 — «Народ-на творчість». Тележурнал. 20.00 — Вечірня назка. 20.20 — Ритмічна гімнастика. 20.50 — Документальний фільм. 21.00 — «Час». 21.40 — Із Лондонських симфоній Й. Гайдна. Симфонія № 103. 22.10 — Автомобільний спорт. Змагання на приз журналу «За рулем». 23.10 — Новини.

П'ЯТИНИЦЯ

3 КВІТНЯ

ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Музфільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.15 — Телефільм «Сімнадцять миттєвостей весни». 11 і 12 серії. 10.25 — У світі тварин. 11.20 — Но-вини. 16.00 — Новини. 16.16 — Музфільм. 17.05 — Но-

Надійшли до магазину

Кіровоградський мага-зин передплатних видань вручає своїм передплат-никам чергові томи:

Ілья Дубинський, Соб-рання сочинень в чети-рех томах, том 2;

Анатолій Софронів, Собрание сочинений в шести томах, том 6;

А. П. Чехов, Собрание сочинений, тома 12 і 13;

Радость познания. По-пулярная энциклопедия в четырех томах, том 4;

Кукрыниксы, том 3;

Свод законов СССР в 12 томах, тома 3 и 7;

Алексей Толстой, Со-брание сочинений в 10 то-мах, том 10;

Ч. Диккенс, Собрание сочинений в 10 томах, том 10;

Лесная энциклопедия, том 2;

Очерки по истории ге-ографических открытий, том 5.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

БК 01642.

Індекс 81103.

Обсяг 0,8 друк. арк.

Зам. № 171.

Тираж 64 000.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу. Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.